

ALEXANDER SCHOONEBEEK

Te Bont

Soms lees je iets in de krant wat je zonder blikken of blozen voor waar aanneemt. Een buskaping in de Djampangs bijvoorbeeld. Of een staatsgreep op L'Isola di Niente. Waarom zou je het niet geloven? We leven nou eenmaal in een rare wereld. Maar naarmate de dingen dichterbij komen, worden ze wat ongeloofwaardiger. Als de buskaping zich in Ubach over Worms afspeelt en de staatsgreep op Noord Beveland, dan weet ik het nog zo net niet. Goed, het staat in de krant. Maar toch.

Pas had ik ook weer zo iets.

Het ging over die milieustraten tussen de woonhuizen. Die moeten weg. Ze zijn door de provincie op alle fronten afgekeurd en in mijn fantasie zag ik het gif al uit tientallen roestende vaten Rijen en Gilze binnen lekken. Zwarte metalen tussen het puin. Maar goed dat er politie is. Het dorp uit met die troep. Liefst zo ver mogelijk. Eigenlijk is een industrieterrein nog te dichtbevolkt voor de verraderlijke stoffen die daar rondslingeren.

Dat vind ik en dat vindt iedereen. Want iedereen draagt het milieu een warm hart toe. Tenminste, iedereen die ik ken. Je hebt natuurlijk wel eens zo'n boef, Wien van de Brink zeg maar, die meer problemen heeft met het mestbeleid dan met het dierenleed. Maar die groet ik niet.

Els de Bont groet ik wel. Als ik zou durven. Want dat is nou eens een lieve vrouw, met gevoel voor mensen. Haar warme hart straalt uit haar dito ogen. 'Als de kinderen gelukkig zijn, dan ben ik het ook.' Zo'n type. Ik heb zelf ook kinderen en als ik een oppas nodig had, dan zou ik Els bellen. Zij zal je kroost nooit door elkaar schudden, zoals Britse au-pairs dat plegen te doen. Integendeel. Het is de vraag of ze mij na een avondje Els nog terug willen.

Els moet volgens mij ook ontzettend blij geweest zijn, toen het gif Gilze uit moest. Want de nieuwe, hypermoderne milieustraat der gemeente Gilze-Rijen zal op de Haansberg verrijzen. Zo'n futuristisch geval, dat over vijf jaar ook weer verouderd is. Daar kun je gif op innemen. Arm Rijen.

Maar het is alweer najaar. Koude wind. Een paar nachtvorstjes. En Els heeft een fikse verkoudheid opgelopen. Die zij natuurlijk verwaarloosde, zodat zij nu met een stevige verkiezingskoorts het bed moet houden. Wat zij vanzelfsprekend ook niet doet. De kinderen en de gemeente komen op de eerste en tweede plaats in haar leven. Daarna komt Els zelf pas. Plichtsbesef heet dat. En zij schrijft met kleumende hand en ijlende geest een stukje waar zij nu al spijt van heeft.

Hoop ik.

Want in dat stukje heeft zij bedacht dat Gilze recht heeft op zijn eigen rotzooi. En niet alleen de zakken en het grof vuil, die 's maandags toch opgehaald worden. Zodat die container al bij voorbaat leeg blijft. Nee, zij wil een levensecht minidepot, de schat. Zo'n klein depootje lijkt haar namelijk wel leuk. Voor de kinderen.

Alleen loopt Gilze dan wel een prachtkans mis.

Dumpen in Rijen. Wat kan een Gilzenaar zich meer wensen? Alle troep naar Gilze-Noord. Prima toch?

Maar Els snapt het niet. Zij noemt dorpsvervuiling een basisvoorziening. En schrijft daar een stuk over in dit blad.

Ik lees het en herlees het en ik geloof het niet. Het is te dichtbij.